

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, aj keď zakladajú veľmi vážne podozrenie, že obžalovaní sa skutku dopustili spôsobom a v rozsahu tak ako to aj ustálil krajský súd v skutkovej vete svojho rozhodnutia, neumožňujú bez akýchkoľvek pochybností prijať záver o vine obžalovaných.

Rozhodnutie krajského súdu je totiž založené na neúplných skutkových zisteniach, ktoré vyplývajú aj z doteraz neúplne preverených obhajobných tvrdení obžalovaných a z tohto dôvodu je rozhodnutie krajského súdu predčasné.

Už vykonané dokazovanie sa totiž vo viacerých smeroch nezameralo dôsledne na objasnenie toho, čo bolo pre záver o vine a teda aj právnom posúdení konania obžalovaných rozhodujúce a podstatné.

Z tohto hľadiska sú nesporne takýmito skutočnosťami jednak skutočná existencia záväzkov oboch firiem obžalovaných (s. r. o., a (ggjg0, s. r. o.) s firmou 01111 (w&* - Ji a reálne prevzatie finančných prostriedkov vyplývajúcich z plnenia zmluvy oboma obžalovanými.

Potreba dôsledného preverenia uvádzaných skutočností totiž vyplýva nielen z obhajobných tvrdení obžalovaných (7V«3 a Ing. g ' ^ ale aj z výpovede (v tom čase pôsobiaceho ako zástupca a spolumajiteľ tejto firmy v Prahe, ktorý potvrdzoval verziu obžalovaných.

Na druhej strane totiž, ale v rozpore s tvrdeniami obžalovaných a^.'-'~ -- .-<äš0 zo spisového materiálu je preukázateľné, že by JÄfc __ í f r a k o predmet činnosti (na č.l. 1186) uvádzala dovoz a vývoz priemyselných zariadení, 'odstraňovanie odpadov a obchod s materiálmi na recykláciu. Firma pre stratu majetku od 07. februára 1994 už neexistuje.

Jej konateľka a majiteľka do 15. marca 1991 (teda v čase podpisu zmlúv) pani ■ T -^wagPM vo svojej výpovedi poprela uzatvorenie predmetných zmlúv o poskytnutí finančných prostriedkov obom firmám (č.l. 2114).